

"Meleklerin... Hâlis bir ubudiyetten başka hiçbir icad ve emirsiz hiçbir müdahale, hattâ izinsiz şefaati dahi olmaz." cümlesini açıklar mısınız; melekler şefaati eder mi?

"Tetimme: Nasıl ki vahdet ve ehadiyet sırrıyla kâinatın her tarafında aynı kudret, aynı isim, aynı hikmet, aynı san'at bulunmasıyla Hâlıkın vahdet ve tasarrufu ve icad ve rububiyeti ve hallâkiyet ve kudsiyeti, cüz'î-küllî her bir masnuun hâl diliyle ilân ediliyor. Aynen öyle de her tarafta melekleri halk edip her mahlûkun lisan-ı hâl ile şuursuz yaptıkları tesbihatı, meleklerin ubudiyetkârâne dilleriyle yaptırıyor. Meleklerin hiçbir cihette hilâf-ı emir hareketleri yoktur. Hâlis bir ubudiyetten başka hiçbir icad ve emirsiz hiçbir müdahale, hattâ izinsiz şefaati dahi olmaz."⁽¹⁾

Sadece melekler değil, Allah dilemedikçe ve izin vermedikçe, kimse kimseye şefaati de edemez, yardım da edemez. Bu tevhid ve rububiyetin genel bir kuralıdır. Lakin Allah, bazı seçkin kullarına şefaati hakkını vermiştir ki, melekler de bu seçkin kullar içindedirler. Bu manaya işaret eden çok ayet ve hadisler bulunmaktadır. Bu hususa işaret eden ayet ve hadislerden bazılarını takdim edelim:

"Göklerde nice melekler vardır ki, şefaati hiç bir fayda vermez. Ancak, Allah'ın dilediği ve razı (hoşnut) olduğu kimseler hakkında O'nun izniyle (meleklerin şefaati) fayda verir." (Necm, 53/26)

"Rahman'ın huzurunda, söz almış olanlar dışında hiç kimse şefâat edemez." (Meryem, 19/87)

"O, onların yaptıklarını da yapacaklarını da açıkladıklarını da gizlediklerini de bilir. Onlar sadece O'nun razı olduğu kimse hakkında şefâat ederler. O'na duydukları tazimden ötürü çekinir, titrerler." (Enbiyâ, 21/28)

"Ümmetinden (alim, şehid, salih) bazıları var; bir(çok kabilelere şefaati olmak üzere) cemaate şefaati eder, bazıları var bir kabileye şefaati eder; bazıları var bir bölüğe şefaati eder; bazıları da tek bir

---

ferde şefaaf eder ve cennete girmelerini saęlar." (2)

Ayrıca meleklerin insanlara ilgisiz olmadıklarını, daima insanların necatı için çabaladıklarını ayet şu şekilde ifade ediyor:

"Arşı taşıyan, bir de onun çevresinde bulunan melekler devamlı olarak Rablerini zikir ve O'na hamd ederler. O'na gerçekten iman ederler ve müminler için şöyle mağfiret diler ve dua ederler: 'Ey Ulu Rabbimiz, senin rahmetin ve ilmin her şeyi kuşatmıştır! O halde tövbe edenleri ve senin yoluna tâbi olanları, affet ve onları cehennem azabından koru!' "

'Ey bizim ulu Rabbimiz! Sen, onları ve onlarla birlikte babalarından, eşlerinden ve nesillerinden iyi kimseleri kendilerine vâd ettiğin Adn cennetlerine yerleştire. Muhakkak ki Sen azîz ve hakîmsin (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibisin).'

'Hem onları kötülüklerden, günahlardan koru! Sen kimi dünyada kötülüklerden korursan, muhakkak ki ona (ukbada) merhamet edersin.' İşte asıl kurtuluş ve büyük mutluluk da budur." (Mü'min, 40/7-9)

Dipnotlar:

(1) bk. [Şualar, On Birinci Şua, On Birinci Mesele.](#)

(2) bk. Tirmizi, Sünen, Kıyamet 11, 2442.